

Въ свѣршанито на тѣзи періодъ Римскитѣ Первосвѣщенницы придобѣли вече влѣаніе на Еврѡпа. Пипинъ Короткіатъ и Каролъ великій многѡ оуголѣмѣвали владѣніето и тѣхната власть, и това стѣбѣвали сасъ благодарностъ и оубажѣніе, коѣто тѣи чѣвствовали въ себеси, каквѣто камъ дѣхѡвны началницы на хрѣстіанитѣ.

Около
450 г.

Когато нападнали Гѣннитѣ и дрѣги іѡщи народы на западната Римска Имперія, многѡ Римляны побѣгнали по Островитѣ на сѣверната часть на Адриатическото морѣ, и като са посѣлили по тѣхъ, положили ѡснованіе на Венеція. — Мореплѣваніето и торгѡвлата станали занатіе на тѣзи поселѣнцы, и слѣдъ това Венеція въ малкъ брѣма пѣвиласа единъ когатъ торгѡвный градъ.

3. Испанія.

Многочисленнитѣ толпы на Вѣбвитѣ, на Вандалитѣ, на Аланитѣ и на дрѣги іѡщи народы безпрестанно ѡпѣстошали Испанія. Наскорѡ Вѣстг-Готитѣ, като са изтырили (притѣснили) отъ Франкитѣ изъ Галліа, вѣрналиса въ тѣа страна. Въ Ѳсмыатъ вѣкъ внисли въ